"De svære grænser i magtens tomrum"

Det har ikke været uden politiske konsekvenser, at Socialistisk Folkeparli i udpræget grad har haft vanskeligheder ved udfyldelsen, af "magtens tomrum" i sand rædsel for at overskride den tilladte grænse.

Vor politiske opgave er naturligvis at udfylde det vakuum, der opstår mellem det af det borgerlige samfund ønskelige, og det man trods manglende glæde tillader på grund af en stadig hastigere teknisk udvikling.

Postulerer man, at SF har forvaltet mulighederne dårligt, er og bliver det kun et postulat, hvilket på ingen måde indicerer at dispositionerne altid har været rigtige. Den opgave vi har taget på os: at forcere en udvikling frem, således at en utålelig og smertelig overgangsperiode fra et system til et andet, bliver så kort som mulig, er vanskelig og trang. - Ja, det kan næsten sammenlignes med at skulle strikke en kakkelovn af ståluld. Ikke desto mindre er vore muligheder så gode som aldrig før. Primært har SF skaffet sig anseelse i brede kredse af befolkningen, SF har i nogen grad fjernet det odiøse der har været hængt over begrebet socialisme. Derudover har en udvikling fundet sted, som næsten nødvendiggør løsninger der til forveksling ligner SF-politik.

Hver dag demonstreres det med stadig større tydelighed, at den private ejendomsret til produktionsmidlerne ikke længere er hensigtsmæssig. Og hvis vi snakker en sundere økonomi, og dermed bedre livsmuligheder, må der peges på socialistiske løsninger.

Selv borgerlige partier griber begrænsende ind i den private ejendomsret udefra ganske almindelige nødvendighedshensyn. Dette gøres dog på en særdeles ubehændig vis. Her burde socialister sidde med, hvor beslutninger tages, idet det så formodes, at de ville kunne forvalte efter principper, som er dem kendte - på samme måde som borgerlige viser sig at være de bedste til at forvalte det borgerlige kapitalistiske samfund.

Det sidste ses tydeligt demonstreret af Socialdemokratiet.

Konkluderende kan man sige, at det naturligste ville være om SF meget hurtigt igen deltog i planlægningen af vort land.

Det kommer vi nu også til, men lad os så udnytte vore muligheder under hensyn til den udvikling der har fundet sted.

Efter det lærerige folketingsvalg er der sket et og andet. Ledende kammerater i vort

parti kommenterede valgresultatet med bemærkninger om, at vi nu nok hellere måtte begynde at føre SF-politik. Uhyre fornuftigt. Vor lille avis giver udtryk for hengivenhed over for den socialistiske tanke, ja - det er såmænd sket helt op til flere gange, at man åbenlyst har taget afstand fra Socialdemokratiets markedspolitik, hvad det kneb meget med under samarbejdet med samme parti.
Joh - skeen er blevet anbragt i den anden hånd, men lad os nu være fornuftige.
Der tales meget i vort parti om, at "Larsenismen" er død. Og det tales der sikker om, fordi forlader vi den af Aksel Larsen skitserede linie - ja, så gør vi noget nyt, og dette alene har jo sin egen kvalitet.
Aksel Larsen talte om samarbejde med Socialdemokratiet udfra den sobre erkendelse, at en ikke uvæsentlig del af arbejdere og funktionærer på en eller anden måde var bundet til dette parti.
Situationen er stadigvæk den, at vi skal samarbejde med de grupper i befolkningen, der umiddelbart har en interesse i en mere retfærdig fordeling af det skabte produkt - og naturligvis med dem der ud fra retfærdighedshensyn og naturerkendelse ønsker at deltage i processen. Samarbejde ned socialdemokrater, med kommunister - ja med alle der erkender den fysiske udviklingslove, må være naturligt for os.
Men samarbejdet kan være farligt, hvis vi ikke møder rustet til tænderne med indsigt og retfærdighedssans.
Vi bygger på den dialektiske materialisme, hvilket fortæller os, at vi er kaldede til at bringe forståelse for, at tiden er inde til med hurtige skridt at ændre på de uduelige mekanismer, som træge hjerner stadigt fastholder eneste mulighed, ider deres fantasi ikke rækker til at kunne forestille sig andre værdinormer end dem, det borgerlige samfund har viklet dem ind i.
Der må arbejdes efter de socialistiske principper i hele vort parti. Ingen vigtige beslutninger uden en analyse, der viser retning imod et
mål, uanset hvor attraktivt projekter, tager sig ud.
Vor analyse af os selv vil nok være et væsentligt element i forsøget på at skabe os en bedre fremtid.
Vi kom til verden med ordene på munden: vi er et parti af en ny type, men hvor blev det nye af? - Vi hænger i traditioner og konventioner som alle andre partier.
Der er en række uskrevne lov, der gælder for os, såvel som for andre. Der kan nævnes stribevis af konventionelle barrierer. Eksempelvis kan nævnes vort evige

leflen for alt hvad, der har med "arbejder" at gøre. Ja, der kan du se kære læser, nu fik du et chok. Men må det konstateres at SF, er et folkeparti. Selvfølgelig er forholdet det, at arbejderen er den mest udnyttede i vort samfund, men det er ikke udelukkende for arbejderen at dette samfund skal forandres. Der er mange mennesker som lever økonomisk fortræffeligt i vort samfund, men som alligevel mærker den om sig gribende fremmedgørelse, og som ved ændrede værdinormer måske ville være lykkeligere for et andet samfund, end arbejderen.

Dette at man elsker arbejdere, indebærer er ikke nødvendigvis at man skal hade, for et eksempel, akademikere.

Vi ser frem til et landsmøde hvor den socialistiske tanke er placeret centralt, og hvor alle velovervejede indlæg målbevidst stræber henimod skabelsen af en strategi, der vil muliggøre SF's medvirken i Dansk politik.